

HEALTHCARE SERVICE ACCESS FOR TRANSNATIONAL WORKERS IN PAKNAM SUB-DISTRICT, LANG SUAN DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE

Thanaporn JUNSOM^{1*} and Woratha MONGKHONSUEBSAKUL²

1 Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University, Thailand;

thanaporn3138@gmail.com (Corresponding Author)

2 Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University, Thailand

ARTICLE HISTORY

Received: 29 September 2023

Revised: 11 October 2023

Published: 27 October 2023

ABSTRACT

This study aims to explore healthcare service access for transnational workers in Paknam Sub-district, Lang Suan District, Chumphon Province. This is qualitative research that collected data from 20 transnational workers and 4 employers in the aforementioned area, totaling 24 respondents. The findings revealed that the situation of healthcare service access for transnational workers in the area can be explained and categorized as follows: 1) Awareness of rights to access services: Most transnational workers are well aware of their rights to medical care.; 2) Challenges and barriers in accessing healthcare services: There are communication challenges between the workers and medical personnel. Some workers, being unregistered, do not have the right to medical services. 3) Disparities in accessing healthcare services for transnational workers: In the current scenario, there is no disparity in accessing healthcare services between transnational workers and Thai workers; both groups receive equivalent services. The study recommends that relevant agencies should take measures to support access to healthcare services for the transnational worker group. For example, by providing interpreters to aid communication, designing appropriate services tailored to the context of the area, and consistently educating this group about their medical rights.

Keywords: Public Health Service Access; Healthcare Service Access; Transnational Workers

CITATION INFORMATION: Junsom, T. & Mongkhonsuebsakul, W. (2023). Healthcare Service Access for Transnational Workers in Paknam Sub-District, Lang Suan District, Chumphon Province. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(10), 15

การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ธนพร จันทรโสม^{1*} และ วรธา มงคลสืบสกุล²

1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ; thanaporn3138@gmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์ในการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับแรงงานข้ามชาติ จำนวน 20 ราย และนายจ้างในพื้นที่ดังกล่าว จำนวน 4 ราย รวมเป็น 24 ราย ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ในการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ดังกล่าว สามารถอธิบายออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้ 1) การรับรู้ถึงสิทธิในการเข้าถึงบริการทางแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ พบว่า แรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่รับรู้สิทธิในการรักษาของตนเองเป็นอย่างดี 2) ปัญหาและอุปสรรคเมื่อเข้าไปรับบริการทางสุขภาพ พบว่า มีปัญหาในด้านการสื่อสารระหว่างแรงงานกับบุคลากรทางการแพทย์ และแรงงานบางรายเป็นแรงงานนอกระบบทำให้ไม่มีสิทธิในการรักษา 3) ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ พบว่า ในปัจจุบัน พื้นที่ดังกล่าวไม่มีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพกับแรงงานข้ามชาติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมเหมือนกับแรงงานไทย การศึกษามีข้อเสนอแนะ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพของกลุ่มแรงงานข้ามชาติ อาทิ การจัดหาล่าม เพื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสาร การออกแบบการให้บริการแรงงานข้ามชาติที่มีความเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ และการให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการรักษาในกลุ่มแรงงานดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข, การเข้าถึงบริการสุขภาพ, แรงงานข้ามชาติ

ข้อมูลการอ้างอิง: ธนพร จันทรโสม และ วรธา มงคลสืบสกุล. (2566). การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(10), 15

บทนำ

แรงงานข้ามชาติหรือแรงงานต่างด้าวถือเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แรงงานต่างด้าวเป็นบุคคลที่ย้ายถิ่นจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง เพื่อที่จะไปทำงานมากกว่าที่จะไปใช้จ่ายเงินของตนเอง (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ, 2563) ซึ่งในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวหลายสัญชาติจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ที่มีการหลั่งไหลอพยพเข้ามาทำงานภายในประเทศไทยเป็นจำนวนมากทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายและแบบการลักลอบเข้ามา แรงงานดังกล่าวถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตลาดแรงงานของไทยในประเภทงานกรรมกร งานประมง และรับจ้างทั่วไป ซึ่งทางรัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงสิทธิบริการด้านสุขภาพของแรงงานต่างด้าวเนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นเพราะนอกจากจะมีกฎหมายแรงงานต่างด้าวแล้ว รัฐบาลจึงเล็งเห็นที่จะกำหนดนโยบายให้แรงงานต่างด้าวมียสิทธิบริการสุขภาพ จำนวน 2 สิทธิ ได้แก่ สิทธิบัตรประกันสุขภาพและสิทธิประกันสังคม (วรวิทย์ มิตรทอง, 2560) ในส่วนของสิทธิบัตรประกันสุขภาพ แรงงานต่างด้าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานคล้ายกับบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าของคนไทย หรือที่รู้จักในนาม 30 บาทรักษาทุกโรค (บัตรทอง) ส่วนแรงงานต่างด้าวสิทธิประกันสังคม จะได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลเหมือนสิทธิประกันสังคมของคนไทย เว้นแต่สิทธิในด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคที่แรงงานต่างด้าวสิทธิประกันสังคมจะไม่ได้สิทธิประโยชน์ในส่วนนี้ นอกเหนือจากนี้ยังมีแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีสิทธิในการรักษาพยาบาลกับทางโรงพยาบาล จะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเอง (เบญจพร ทองมาก และ วรวิทย์ มิตรทอง, 2564)

จากข้อมูลของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน พบว่า ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2566 แรงงานข้ามชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักรไทยมีจำนวน 2,740,773 คน (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว, 2566) สำหรับจังหวัดชุมพร ข้อมูล ณ วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2566 ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดชุมพร พบว่ามีแรงงานข้ามชาติที่ได้รับอนุญาตเข้ามาภายในจังหวัดอย่างถูกต้องตามกฎหมาย 3 สัญชาติ ได้แก่ เมียนมา ลาว และกัมพูชา รวมจำนวนทั้งสิ้น 40,556 คน (สำนักงานแรงงานชุมพร, 2566) จากข้อมูลสถิติแรงงานข้ามชาติปรากฏให้เห็นว่ามีแรงงานข้ามชาติเข้ามาอาศัยทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ไม่ว่าจะเป็นด้านจำนวนประชากรและอัตราการมีงานทำ ด้านสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการศึกษา โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสาธารณสุข แม้ว่าแรงงานข้ามชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายจะได้รับการตรวจสุขภาพและโรคจากหน่วยงานสาธารณสุขของจังหวัด อีกทั้งยังได้รับประกันสุขภาพ แต่ยังมีแรงงานข้ามชาติจำนวนไม่น้อยที่มีความยากลำบากในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยปัญหาที่พบคือ แรงงานข้ามชาติบางส่วนยังไม่ทราบถึงสิทธิของตนเองในการเข้ารับบริการรักษาพยาบาล อีกทั้งยังมีประเด็นด้านมนุษยธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิ การถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่ด้อยค่าทางสังคม จนนำไปสู่การถูกเอารัดเอาเปรียบ ทำให้กลุ่มเหล่านี้กลายเป็นกลุ่มที่ขาดความมั่นใจในการดำเนินชีวิต เมื่อถึงเวลาเจ็บป่วยจึงไม่กล้าเข้าไปรักษาในสถานพยาบาลเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษา วัฒนธรรม และรายได้ซึ่งมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานคนไทย สถานการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบในแง่ลบแก่สภาวะสุขภาพต่อแรงงานข้ามชาติอีกด้วย (นิชารัตน์ ปัญจโพธิ์วัฒน์ และคณะ, 2564)

การให้บริการทางด้านสาธารณสุขของจังหวัดชุมพร ปัจจุบันจังหวัดชุมพรมีสถานพยาบาลทุกประเภทรวมจำนวนทั้งสิ้น 4 ประเภท ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 10 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 93 แห่ง (HealthServ, ม.ป.ป.) ซึ่งจากการศึกษาในพื้นที่ข้างต้นมีโรงพยาบาลประจำตำบลปากน้ำ อำเภอลำสนธิ จังหวัดชุมพร คือ โรงพยาบาลปากน้ำลำสนธิ ถือเป็นหนึ่งในโรงพยาบาลที่มีแรงงานข้ามชาติในพื้นที่เข้ามาใช้บริการ เนื่องจากตำบลปากน้ำ อำเภอลำสนธิ จังหวัดชุมพร มีการหลั่งไหลของแรงงานข้ามชาติเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โรงพยาบาลปากน้ำลำสนธิยังถือเป็นโรงพยาบาลที่มีแรงงานข้ามชาติขึ้นทะเบียนสิทธิประกันสุขภาพและมีการเข้ามาใช้บริการอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งในการเข้ารับบริการมักจะเกี่ยวข้องกับโรคไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ โรคไข้เลือดออก การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ รวมถึงการคลอดบุตร โดยการเข้าถึงสิทธิบริการ

สุขภาพของแรงงานข้ามชาติในโรงพยาบาลปากน้ำหลังสวน พบว่า แรงงานข้ามชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายจะได้เข้ารับบริการสุขภาพตามขั้นตอน เนื่องจากมีความเข้าใจถึงสิทธิในการเข้ารับบริการของตนเอง และหากแรงงานข้ามชาติผู้นั้นมีนายจ้างที่ดีจะได้บริการสุขภาพที่รวดเร็ว แต่ยังมีแรงงานข้ามชาติบางส่วนที่มีความยากลำบากในการเข้าถึงสิทธิบริการสุขภาพ เพราะขาดความเข้าใจและการรับรู้ถึงสิทธิของตนเอง รวมถึงข้อจำกัดทางด้านภาษาและวัฒนธรรม และหากแรงงานข้ามชาติผู้นั้นไม่มีนายจ้างก็จะถูกการเอารัดเอาเปรียบในการเข้ารับบริการสุขภาพจากสถานพยาบาลอีกด้วย

จากสถานการณ์และข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการศึกษาปัญหาในการเข้าถึงสิทธิบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ ซึ่งถือเป็นประชากรกลุ่มหลักในตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และโรงพยาบาลปากน้ำหลังสวน งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ในการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้นำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนหรือกำหนดรูปแบบการให้บริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติสำหรับพื้นที่โรงพยาบาลปากน้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร ต่อไปในอนาคต

การทบทวนวรรณกรรม

ความเหลื่อมล้ำ หมายถึง ความแตกต่าง ความไม่เท่าเทียมกัน ความไม่เสมอภาค (Inequality, Disparity) หรือสถานการณ์ที่กลุ่มบุคคลในสังคมมีบางอย่างไม่เท่ากัน (พระเชมทัต สีสลาโร, 2560) ความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมอีกประการหนึ่งที่ถูกนำมาพิจารณาว่าเป็นสาเหตุที่นำมาสู่ความขัดแย้งกันเอง ระหว่างคนในสังคมเดียวกัน ทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีความรู้สึกว่า ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกดูถูกเหยียดหยาม มีความไม่เสมอภาค ไร้ศักดิ์ศรีหรือไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจนำมาสู่ความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในสังคมได้ ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงงานบริการของภาครัฐ การเข้าถึงเทคโนโลยีหรือไอที หรือการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (ภรณ์ยู มายูร และ อลงกรณ์ อรรถแสง, 2561) เนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันปรากฏในทุกๆ เรื่อง ทุกๆ พื้นที่ ทุกๆ ภาคส่วน และทุก 1 เวลา จึงเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่อาจจะจัดให้หมดสิ้นไปได้ ความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมมาอย่างยาวนาน สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการผลิตซ้ำที่เกิดขึ้นจากหลายปัจจัยร่วมกัน โดยเฉพาะปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยมีกลุ่มคนเปราะบาง คนชายขอบ ที่ยังคงเป็นตัวแสดงหลักที่รับบทเป็นผู้ที่ถูกเลือกปฏิบัติ ถูกกีดกัน และถูกตีตราอยู่เสมอไป ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ใดๆ ก็ตาม (อำนาจ มงคลสืบสกุล, 2563)

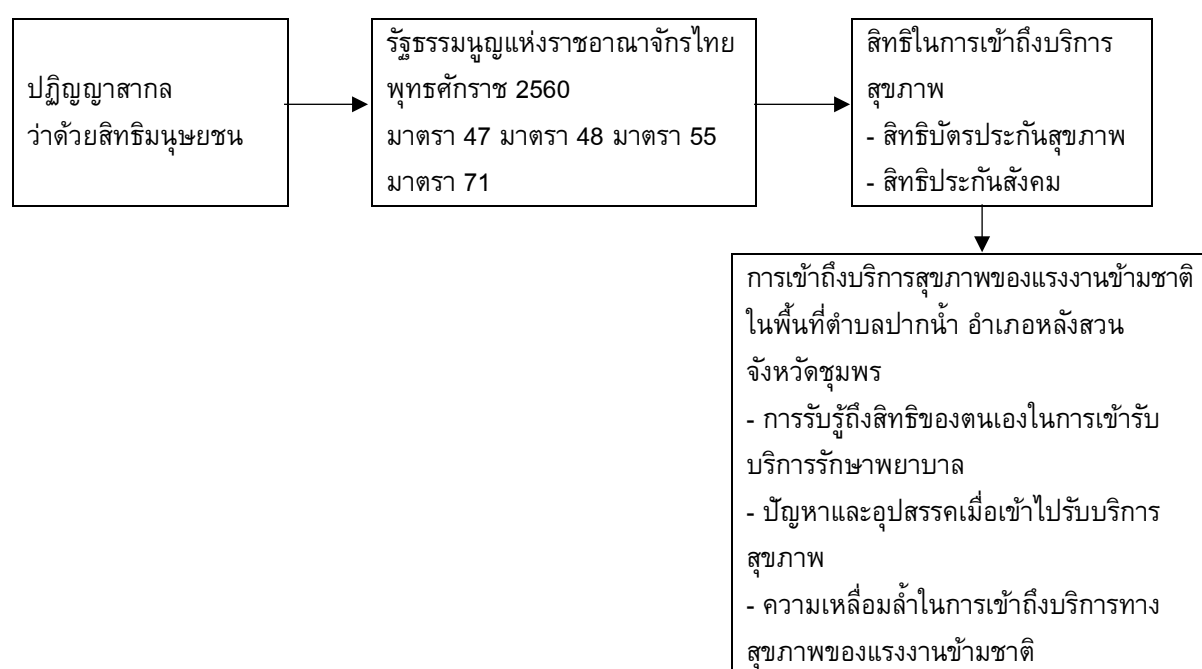
สิทธิมนุษยชน หมายถึง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่มีมาแต่กำเนิด เป็นสิทธิที่เท่าเทียม และไม่อาจเพิกถอนได้ สิทธิดังกล่าว ได้แก่ สิทธิทางความคิด ความเชื่อ การนับถือศาสนา การแสดงออก การมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ สิทธิในการประกอบอาชีพ สิทธิที่ได้รับการพื้นฐานจากรัฐ เช่น การศึกษา และการเข้าถึงบริการสุขภาพ โดยหลักการของสิทธิมนุษยชนต้องเป็นไปตามความสากล ไม่เลือกปฏิบัติ และยึดหลักกฎหมาย (हररषषष บุนุรตน์ ,2563)

สิทธิในการเข้าถึงบริการสุขภาพ หมายถึง ระบบบริการสุขภาพที่ถูกพัฒนาเพื่อให้เกิดการบริการอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกันในทุกๆ เชื้อชาติ ภายใต้แนวคิดสิทธิมนุษยชน โดยเริ่มขึ้นจากการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญที่ 3 ในการประชุมดังกล่าวได้มีข้อมติรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ถือเป็นการวางรากฐานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับแรกของโลก และถือเป็นมาตรฐานที่ประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้ร่วมกันจัดทำเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนทั่วโลก “ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความอยู่ดีของตนและของครอบครัว รวมทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการดูแลสุขภาพทางกายและจิตและการสังคมนที่จำเป็นและมีสิทธิในหลักประกันยามว่างงาน เจ็บป่วย พักพิการ หมายั วัยชรา หรือปราศจากการดำรงชีพอื่นในสภาวะแวดล้อมนอกเหนือการควบคุมของตน” (United Nations, 2015) สิทธิดังกล่าวนี้หมายถึงความรวมถึงแรงงานข้ามชาติด้วย ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดสิทธิประกันสุขภาพให้กับแรงงานต่างด้าวสามารถเข้าถึงหลักประกันทางด้านสุขภาพได้ จำนวน 2 สิทธิ ได้แก่ 1) สิทธิบัตรประกันสุขภาพ โดยแรงงานต่างด้าวที่สามารถเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพดังกล่าวได้ คือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา

ลาว และกัมพูชา รวมถึงบุตรที่มีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ที่เคยได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในประเทศไทยได้ดำเนินการชั่วคราวตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ 2) สิทธิประกันสังคม เริ่มให้แรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายแต่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติ และมีหนังสือเดินทางชั่วคราวหรือเอกสารรับรองบุคคลและใบอนุญาตทำงานสามารถเข้าสู่ระบบประกันสังคมกับกระทรวงแรงงาน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 เป็นต้นมา ซึ่งนอกเหนือจากสิทธิทั้ง 2 สิทธิข้างต้นแล้ว แรงงานต่างด้าวยังสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้โดยใช้สิทธิประกันสุขภาพส่วนบุคคลหรือการชำระค่าบริการเองได้อีกทางหนึ่ง (กระทรวงสาธารณสุข, 2559) โดยประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญต่อระบบสาธารณสุข ระบบสาธารณสุขได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการที่ประชาชนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า อีกทั้งยังได้นำหลักประกันดังกล่าวมารับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ฉบับปัจจุบันได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิทางสุขภาพไว้ในมาตรา 47 ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐ มาตรา 48 สิทธิของมารดาในช่วงก่อนและหลังการคลอดย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย มาตรา 55 รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง มาตรา 71 รัฐพึงส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของสังคม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญซึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องสิทธิทางสุขภาพของประชาชน อีกทั้งยังมีแผนยุทธศาสตร์ชาติที่ครอบคลุมด้านสาธารณสุขเป็นตัวสนับสนุนการดำเนินงาน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หมายถึง เอกสารที่ทั่วโลกตกลงใช้ร่วมกันเป็นแนวทางไปสู่เสรีภาพและความเท่าเทียม ปฏิญญาได้ถูกลงมติรับรองและประกาศใช้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อเป็นหลักการสำคัญในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาคมโลก เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 1948 ช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง โดยสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประกอบด้วย สิทธิและเสรีภาพ 30 อย่างที่มนุษย์ทุกคนต้องมี อาทิ ทุกคนเกิดมาเท่าเทียม ไม่แบ่งแยก ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย เป็นต้น (Amnesty International Thailand, 2020) ซึ่งแม้ปฏิญญาจะไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายให้กับประเทศต่างๆ แต่ก็มีผลสำคัญอย่างยิ่งในการตีความ และการกำหนดสิทธิมนุษยชนขึ้นพื้นฐานดังกล่าวไว้ในสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนต่างๆ (คมสัน สุขมาก, 2559)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสาร บทความทางวิชาการ รวมถึงสัมภาษณ์แบบเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยทำการวิจัยในระหว่างเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ.2566 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ได้แก่ แรงงานข้ามชาติ 20 คน และนายจ้าง 4 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 24 คน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยการลงพื้นที่ตามการนัดหมาย วัน เวลา ที่จะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์มาแยกประเด็น แล้วนำมาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้ทราบถึงลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของข้อมูล ก่อนจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย โดยการนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งหวังเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ให้ทราบถึงสถานการณ์การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และสามารถเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นจริงเกี่ยวกับสิทธิสุขภาพที่แรงงานข้ามชาติประสบ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นที่ชัดเจนในการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ อีกทั้งนำไปใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และในระดับนโยบายของรัฐให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติในสังคมไทยได้เท่าเทียมและเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการส่งเสริมคุ้มครองสุขภาพและการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่เป็นมิตรกับแรงงานข้ามชาติ พร้อมผลักดันมาตรการการบังคับใช้ทางกฎหมายให้แรงงานข้ามชาติและครอบครัวมีโอกาสรับรู้การเข้าถึงสิทธิสุขภาพของตนเอง เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาสถานการณ์ในการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยจะอธิบายถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การรับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการเข้ารับบริการรักษาพยาบาล

จากการเก็บข้อมูลแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พบว่า แรงงานข้ามชาติมีการรับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการเข้ารับบริการรักษาพยาบาล โดยที่แรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สิทธิประกันสังคม ว่า “บัตรประกันสังคมจะได้รับบริการที่ดีกว่าบัตรประกันสุขภาพ บัตรประกันสังคมจะแบ่งจ่ายระหว่างเรากับนายจ้าง คือ เราจ่าย 700 นายจ้างจ่าย 350 แต่ถ้านายจ้างฐานะไม่ตีก็จะให้ทำแค่บัตรประกันสุขภาพ” ยกตัวอย่างจากกรณีคลอดบุตร แรงงานข้ามชาติเพศหญิงรายหนึ่งกล่าวว่า “ใช้สิทธิบัตรประกันสังคมได้ แต่ถ้ามีนายจ้างก็จะได้เงินเยี่ยวนายจ้างด้วย”

นอกจากนี้แล้วแรงงานข้ามชาติยังรับรู้ถึงสิทธิบัตรประกันสุขภาพ ว่า “บัตรประกันสุขภาพ หรือบัตรโรงพยาบาลจะคล้ายกับ 30 บาท รักษาทุกโรค” ยกตัวอย่างจากกรณีคลอดบุตร แรงงานข้ามชาติเพศหญิงรายหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าแรงงานต่างด้าวคนนั้นไม่มีบัตรจะต้องจ่าย 30 บาท และบัตรมีอายุ 1-2 ปี พอบัตรหมดอายุก็ไปต่อบัตรใหม่แล้วก็ใช้ได้เหมือนเดิม” (แรงงานข้ามชาติผู้ให้ข้อมูล คนที่ 1, 5) จากการสัมภาษณ์แรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะรับรู้และจำแนกประเภทของสิทธิในการเข้ารับบริการทางสุขภาพของตนเองได้

ปัญหาและอุปสรรคเมื่อเข้าไปรับบริการสุขภาพ

จากการเก็บข้อมูลแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พบว่า แรงงานข้ามชาติประสบปัญหาเมื่อไปรับบริการสุขภาพในโรงพยาบาลปากน้ำหลังสวน โดยปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นเรื่องของ

1) การสื่อสาร แรงงานข้ามชาติบางกลุ่มได้กล่าวว่า “ในกรณีที่สื่อสารกับเจ้าหน้าที่หรือหมอเรื่องก็จะไม่ถูกดู แต่ถ้าต่างคนต่างสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ เจ้าหน้าที่หรือหมอก็จะโมโหใส่” (แรงงานข้ามชาติผู้ให้ข้อมูล คนที่ 1, 9) ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแรงงานข้ามชาติจึงจำเป็นต้องอาศัยการดูแลจากนายจ้าง หรือการใช้ล่ามเพื่อสื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดข้อจำกัดในการรับบริการ (นายจ้างผู้ให้ข้อมูล คนที่ 3)

2) แรงงานข้ามชาติบางรายที่ไม่มีสิทธิในการรักษาพยาบาล ทำให้ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย แรงงานข้ามชาติได้กล่าวว่า “โรงพยาบาลไม่ได้กีดกันการบริการสุขภาพกับคนที่ไม่มีบัตร แต่บางครั้งเราต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเองเหมือนการซื้อยากินเอง แต่บางครั้งก็เลือกไปหาหมอที่คลินิก เพราะมันง่ายสะดวกในการเดินทาง แล้วก็ได้รับการที่เร็ว”

3) แรงงานข้ามชาติได้รับการติดตามรักษาอาการที่ไม่ทั่วถึง เนื่องจากหน่วยงานที่ให้บริการทางสุขภาพ ในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนบุคลากร ประกอบกับมีคนไข้ปริมาณที่มากส่งผลให้การติดตามอาการเจ็บป่วยจากแพทย์ดูแลไม่ทั่วถึง

4) ความไม่สะดวกในการเดินทาง แรงงานข้ามชาติบางรายนอกจากมีข้อจำกัดทางการสื่อสาร ข้อจำกัดของค่าใช้จ่ายแล้ว บางรายยังคงมีข้อจำกัดในเรื่องของการเดินทาง จนบางครั้งเมื่อมีอาการเจ็บป่วยจะไม่มารักษาตัวที่โรงพยาบาล แต่จะใช้วิธีการซื้อยารับประทานเองหรือนอนพักรักษาตัวด้วยตนเอง

ซึ่งปัญหาทั้งด้านการสื่อสารระหว่างแรงงานข้ามชาติกับบุคลากรทางการแพทย์ปัญหาในเรื่องของการไม่มีสิทธิการรักษา ปัญหาการดูแลรักษาไม่ทั่วถึง รวมถึงปัญหาเรื่องการเดินทางนับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพของแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นอย่างมาก

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ

จากการเก็บข้อมูลแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พบว่า ในปัจจุบันไม่เกิดความเหลื่อมล้ำด้านการบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติกับแรงงานไทย หรือกับกลุ่มคนอื่นๆ ในโรงพยาบาล โดยที่การให้บริการของเจ้าหน้าที่ แรงงานข้ามชาติได้กล่าวว่า “ช่วงแรกที่มาอยู่ปากน้ำ เวลาไปโรงพยาบาลเจ้าหน้าที่จะให้บริการที่ไม่ดี แตกต่างจากคนไทย” ยกตัวอย่างจากกรณีคลอดบุตร แรงงานข้ามชาติเพศหญิงรายหนึ่งกล่าวว่า “เมื่อก่อนเวลาไปทำคลอดที่โรงพยาบาล เจ้าหน้าที่จะดูแลช่วยเหลือให้เฉพาะคนกับไทย ส่วนแรงงานต่างด้าวจะไม่ได้รับการดูแลแบบเรื่องการเข้าห้องน้ำ การให้นมลูก การดูแลร่างกายหลังคลอด แต่ตอนนี้ปรับปรุงดีขึ้นแล้ว บริการเท่าเทียมกับคนไทย ไม่แยกสัญชาติ และฐานะ” (แรงงานข้ามชาติผู้ให้ข้อมูล คนที่ 2, 8)

นอกจากนี้นายจ้างที่มีโอกาสพาแรงงานต่างด้าวไปรับบริการทางสุขภาพได้กล่าวว่า “เมื่อก่อนเจ้าหน้าที่พูดจาไม่สุภาพ ทั้งกับพม่าแล้วก็คนไทย มีการแบ่งฐานะ จน ราย บางทีเขาก็มองว่าถ้าแต่งตัวไม่สุภาพเรียบร้อย จะถูกมองว่าฐานะไม่ดี หรือบางครั้งเจ้าหน้าที่ให้ยามากิน แต่ไม่มีการฉีดยาให้กับคนไข้ แต่ตอนนี้โรงพยาบาลให้บริการแรงงานต่างด้าวเท่าเทียมเหมือนกับคนไทยแล้ว” (นายจ้างผู้ให้ข้อมูล คนที่ 3) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่ให้บริการทางสุขภาพ ในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ได้พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการอย่างเท่าเทียมกับทุกกลุ่มคน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การเข้าถึงบริการสุขภาพแรงงานของข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร สามารถอธิบายในประเด็นหลัก คือ 1) การรับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการเข้ารับบริการรักษาพยาบาล โดยที่แรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร รับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการเข้ารับบริการรักษาพยาบาล โดยส่วนใหญ่สามารถจำแนกประเภทของสิทธิการรักษาของตนเองได้ 2) ปัญหาและอุปสรรคเมื่อเข้าไปรับบริการสุขภาพ ที่พบว่า แรงงานข้ามชาติในพื้นที่ดังกล่าวมักมีอุปสรรคทางการสื่อสารทำให้บางครั้งไม่สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ และข้อจำกัดการเดินทางเพื่อไปเข้ารับการรักษา รวมถึงการติดตามอาการของผู้ป่วยที่ยังไม่ทั่วถึงเนื่องจากมีผู้มารับบริการเป็นจำนวนมากในพื้นที่ดังกล่าว และ 3) ประเด็นทางความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ ที่พบว่า

ในปัจจุบันแรงงานข้ามชาติสามารถเข้าถึงบริการทางสุขภาพได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลที่เป็นแรงงานไทย หรือประชาชนกลุ่มอื่นๆ

จากการศึกษาพบว่า การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นไปตามหลักการของสิทธิมนุษยชนที่ได้ให้การรับรองไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พ.ศ.2491 ว่า “ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความอยู่ดีของตนและของครอบครัว รวมทั้ง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการดูแลสุขภาพทางการแพทย์และบริการสังคมที่จำเป็นและมีสิทธิในหลักประกัน ยามว่างงาน เจ็บป่วย พักการ หมาย วัยชรา หรือปราศจากการดำรงชีพอื่นในสภาวะแวดล้อมนอกเหนือการควบคุมของตน” และการปฏิบัติของหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านสุขภาพในพื้นที่ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ คมสัน สุขมาก และ กานดา สุขมาก (2559) ว่าด้วยเรื่องของสิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ประเทศไทยได้ลงนามและให้สัตยาบันไว้ต่อกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงเรื่องของสิทธิของผู้ป่วยแม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นกลุ่ม คนใดก็ตาม จากการศึกษพบว่า การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ยังคงมีอุปสรรคในด้านต่างๆ อาทิ ความไม่สะดวกในการเดินทาง การสื่อสารภาษา จึงเป็นสาเหตุทำให้ แรงงานข้ามชาติบางส่วนแม้ว่าจะมีบัตรประกันสังคม หรือบัตรประกันสุขภาพ แต่ก็ไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้ เท่าที่ควร บ้างก็ใช้วิธีการรักษาตัวเองอยู่ที่บ้าน หรือเลือกไปรับบริการที่คลินิกแทนแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรวิทย์ มิตรทอง (2560) ที่ศึกษาการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานต่างด้าวสัญชาติ เมียนมาในโรงพยาบาลสมุทรสาคร ซึ่งพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการเข้าถึงบริการทางสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ คือ ปัญหาทางด้านการสื่อสารระหว่างผู้ป่วยที่เป็นแรงงานข้ามชาติและบุคลากรทางการแพทย์ทำให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้บริการและตัวแรงงานต่างด้าวในการเข้าถึงบริการสุขภาพ และยังสอดคล้องกับ ณิชารัศม์ ปัญญาโพธิวัฒน์ และคณะ (2564) ที่ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานต่างด้าวในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดเชียงราย อำเภอแม่สาย เชียงแสน และเชียงของ พบว่า แรงงานข้ามชาติในพื้นที่มีข้อจำกัดด้านภาษาทำให้ ส่งผลต่อการเข้าถึงบริการทางสุขภาพ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารแก่แรงงานข้ามชาติ อีกทั้งนายจ้างหรือ สถานประกอบการควรมีการแจ้งสิทธิประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาลให้กับลูกจ้างมากยิ่งขึ้น
- 2) นายจ้างควรอบรมความรู้แรงงานข้ามชาติก่อนการเริ่มปฏิบัติงาน และให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง มีการประชาสัมพันธ์ ให้ลูกจ้างได้รับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพที่ควรจะได้รับ
- 3) จัดให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เพื่อให้แรงงานข้ามชาติมีโอกาสดำเนินการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ และมีการติดตาม อาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องข้อจำกัดในการเดินทางไปรักษา

เอกสารอ้างอิง

- คมสัน สุขมาก. (2559). พันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 12(3), 2.
- คมสัน สุขมาก และ กานดา สุขมาก. (2559). การปฏิบัติต่อผู้ป่วยตามหลักสิทธิมนุษยชน. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 8(1), 218-219.
- ณิชารัศม์ ปัญญาโพธิวัฒน์ และคณะ. (2564). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานต่าง ด้าวในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย อำเภอแม่สาย เชียงแสน และเชียงของ. *วารสาร พยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 44(1), 90.

- เบญจพร ทองมาก และ วรวิทย์ มิตรทอง. (2564). การรับรู้สิทธิประโยชน์ของบัตรประกันสุขภาพและบัตรประกันสังคมในกลุ่มแรงงานต่างด้าวและบุคลากร ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 16(1), 52-53.
- พระณัฐภูมิ พันทะลี และคณะ. (2565). ความเหลื่อมล้ำทางสังคมไทยในยุคชีวิตวิถีใหม่. *วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 5(2), 189-190.
- วรวิทย์ มิตรทอง. (2560). การเข้าถึงบริการสุขภาพของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในโรงพยาบาลสมุทรสาคร. *มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- วรธา มงคลสืบสกุล. (2565). การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุขของไทย: ภาพสะท้อนและความเหลื่อมล้ำของกลุ่มเปราะบางทางสังคม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์*, 6(1), 57.
- สำนักงานแรงงานชุมพร. (2566). สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและแรงงานจังหวัดชุมพร ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 (มกราคม-มีนาคม). สืบค้นจาก https://chumphon.mol.go.th/news_group/labour_situation.
- สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. (2566). สถิติแรงงานรายเดือน พฤษภาคม 2566. สืบค้นจาก <https://www.mol.go.th/academician/สถิติแรงงานรายเดือน>.
- हररषषष ढुणुूरुतरु. (2563). สิทธิมนุษยชน แนวคิด และการนำไปปฏิบัติ. สืบค้นจาก <https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor2/files/equal140763.pdf>.
- องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. (2563). หลักการทั่วไปและแนวปฏิบัติเพื่อการจัดการงานที่เป็นธรรมและบทนิยามว่าด้วยค่าธรรมเนียมนในการจัดการงานและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.
- Amnesty International Thailand. (2020). ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. สืบค้นจาก <https://www.amnesty.or.th/our-work/hre/what-udhr/>.
- HealthServ. (ม.ป.ป.). รายชื่อโรงพยาบาลในจังหวัดชุมพร. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/Hz5lv>.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).